

פרוטוקול מס' 271

מישיבת ועדת הכספים

יום רביעי, ב' בסיון התשנ"ח (27 במאי 1998), שעה 14:00

נכחו:

חברי הוועדה: מיכאל קליינר - מ"מ היו"ר

זאב בויס

מיכה גולדמן

ניסים דהן

אברהם הירשזון

צבי הנדל

יהודה הראל

יצחק כהן

מיכאל נודלמן

אופיר פינס-פז

אברהם שוחט

חיים אורון

מ"מ:

מוזמנים:

ציפי לבני - מנהלת רשות החברות הממשלתיות

אביגיל זרביב - יועצת משפטית, רשות החברות הממשלתיות

נתי ביאליסטוק - רשות החברות הממשלתיות

דורון כהן - רשות החברות הממשלתיות

יצחק קליין - משרד האוצר

אשר לוי - ועד עובדי כי"ל

מזכיר הוועדה: איוור קרשנר

היועצת הכלכלית: סמדר אלחננאי

סיגל גורדון

קצרנית:

מכירת מניות המדינה בחברת כימיקלים לישראל בע"מ.

סדר-היום:

מכירת מניות המדינה בחברת כימיקלים לישראל בע"מ

מ"מ היו"ר מיכאל קליינר

אני מתכבד לפתוח את ישיבת ועדת הכספים בנושא מכירת מניות המדינה בחברת כימיקלים לישראל בע"מ. אני מוחה על כך, שיושבת ראש הרשות החברות טרם הגיעה. אני חושב, שאורחים המוזמנים לישיבת כנסת צריכים לקחת טווח ביטחון. מדובר ברשות המחוקקת של מדינת ישראל, בריבון, ואני חושב שפקידי ממשלה המוזמנים צריכים לכבד את המוסד ולהגיע בזמן.

הנה, בינתיים הגיעה גברת ציפי לבני ואני מבקש שהיא תגיד לנו במה מדובר.

ציפי לבני:

בישיבה הקודמת הצגתי את העניין, אנחנו מבקשים אישור לשני תהליכים, האחד בבורסה והשני, מכירה של חבילות שלגביהם יש לחברה לישראל זכות להיות הקודמת.

חיים אורון:

עד היום בקואליציה הצבעתי נגד מכירת גרעין השליטה בכי"ל מנימוקים שאין טעם לחזור עליהם כרגע. אז הרגיעו אותי ואמרו לי, יש לנו ארבעה דירקטורים, יש לנו מניית זהב, אי אפשר לעשות שום דבר בלעדיהם. אנחנו נהיה בפנים, נשלוט ונגן על כל האינטרסים. הנימוק המרכזי שמופיע כאן, שבעצם זה לא מה שנאמר.

היו"ר מיכאל קליינר:

אני מבין, שמניית הזהב תישאר, אבל לא הדירקטורים.

חיים אורון:

אני רואה לנגד עיני בעוד כמה שנים את ההסברים של מניית הזהב שהיא תשאר לבד, שמלכתחילה יהיה ספק לגבי מניית הזהב. זה חלב שנשפך כבר, אני לא מציע לבלוע חזרה את הסרט.

אני יודע שבכל פעם שבאים על משהו שיש בו אלמנט מונופולי או משאב טבעי, אני יכול לרמוז כאן על כמה, חברת חשמל, מקורות, בתי הזיקוק, מרכיב מסויים בתוך בזק וכו', יש חברים שאומרים, יש דברים שאנחנו רוצים להפריט אותם.

אני מציע לשמור בארכיב את המסמך של מנהלת רשות החברות בעניין מכירת מניות המדינה בחברת כימיקלים לישראל. בסעיף 2.1 כתוב, שהכלי הזה לא עובד כי יש לנו רכוש, אנחנו אחראים לו אבל לא יכולים להשפיע כי בעלי השליטה הם בעלי הבית.

ציפי לבני:

אני מוכרחה לומר, שבפניה שהיתה לוועדת הכספים בזמנו, ב-1995, כאשר דיברו על המשאב הטבעי, דיברו על מניית הזהב ועל החקיקה, לא דיברו על הדירקטורים.

חיים אורון:

אני לא נגד המכירה. אני חושב שאין סיבה היום, שניתן הון לאומי למי שמנהל.

נושא שני, האם לקיים את אופציית 1 ו-2, או רק 2. אני רוצה לומר באופן מפורש, אני בעד אופציית 2 בלבד מכמה סיבות.

אני מבין, שהיום גם האנשים שתומכים בכלכלה גלובלית מבינים, שמתחילה להתפתח במשק הישראלי תופעה חזקה של ריכוזיות כלכלית במשק הישראלי, שאף אחד מאיתנו לא יודע להעריך לאן היא תתגלגל, לא רק בהיבט הכלכלי, אלא בהיבט הפוליטי, החברתי וכו'. אם הייתי יודע שהממשלה ממשיכה להחזיק ב-31%, זה נזק יום יומי. ולכן, מוכרחים להוציא זאת מהר מהידיים. החברה מתנהלת, לבעלים יש ענין להוציא מהר דיוודנים, כך אני קורא בעיתונים. הבעלים, קרי, המדינה. אני מקווה שהיא לא יוצאת נפסדת מחלוקת הדיוודנים. אני לא אומר זאת על מנת למנוע. אני אומר זאת, כי אחת הטעויות שהייתה שאי אפשר יהיה למכור בשוק ההון סכומים כאלה גדולים.

היו"ר מיכאל קליינר:

והטענה השנייה האפשרית בתאוריה שלך, שיכול להיות שהיא יותר משתלמת.

חיים אורון:

היות ובראשונה מובנית זכות סירוב, אני לא רוצה לבדוק. קראתי השבוע, שמישהו קנה לפני ארבעה שבועות ומחר לאחר ארבעה שבועות ונשאר עם 40 מיליון שקל פטור. אין לי כלים כאן ואני לא רוצה לבדוק. היות ויש לי רצון, שלא תהיה ריכוזיות, תוציא זאת לציבור. יש כאן נכס לאומי, מי שייקנה ירוויח מזה, הציבור ירוויח מזה.

אני לא רוצה לבדוק, איך קנה ומי קנה. אני לא רוצה לבדוק, האם מי שקנה קנה לתמיד או לתקופה קצרה. וזה לגיטימי לגמרי. אם לאחר הקניה הזאת הקונה יממש את זכות הסירוב שלו, ולאחר חצי שנה הוא אומר, אני רוצה למכור זאת לשותף אסטרטגי, זה לגיטימי שהוא יעשה זאת בתנאים רווחיים.

בכל המערכת הזאת תאשר הוועדה את האופציה השניה, היא תנוהל על פי מה שיהיה בשוק ויימכרו על פי מה שיהיה בשוק.

אני רוצה להשמיע טענה נוספת, לא אחת אנחנו שומעים את הטענה, שבעצם כל הבורסה הישראלית היא 10 מניות, 12, 14 מניות וכל המשחק הוא בעצם, פועלים, לאומי, עוד כמה מניות, וכל השאר הם בעלי ענין וכדומה. כולם אומרים, יש כאן סחורה טובה. היא יכולה לגוון את השוק, להוסיף לו מימד נוסף. אני לא רוצה לעשות עכשיו את הבדיקה הכלכלית נטו, האם לקבל היום איקס כסף בריבית, מאשר הדיוודנים שיהיו למשך אותה תקופה שיימכרו. יהיה אור ירוק, תלכו בדרך הזאת, תמכרו בארץ, תמכרו בחו"ל, תמכרו זאת בשוק. אני לא רוצה לתת את האופציה של זכות הסירוב.

דורון כהן:

למה הדרך שלך פוטר את בעיית הריכוזיות?

חיים אורון:

אם מישהו יקנה בבורסה - - -

ציפי לבני:

זאת הדוגמה שנתתי.

חיים אורון:

זאת הדוגמה של תשובה אבל זו לא הדוגמה של הקצאה פרטית, ואין כאן את הבונוס שיש בהקצאה פרטית.

ציפי לבני:

או שאני עושה תשקיף או שאני נותנת להם את זכות הסירוב הראשונה.

חיים אורון:

אם את נותנת להם תשקיף, ההנחה היא, שבתוך התשקיף הזה יש מרכיב מסויים שהוא המחיר.

נסים דהן:

זכות הסירוב הראשונה לכל כמות או עד 51%?

ציפי לבני:

לכל כמות.

נסים דהן:

למה צריך לכל כמות, מספיק עד 51%.

חיים אורון:

זכות הסירוב הראשונה, המסלול הזה גלום בתוכו בונוס לרוכש.

ציפי לבני:

לא בכל הנסיבות זה בונוס כלכלי.

חיים אורון:

אם אני הולך להתחרות עם מישהו שיש לו זכות סירוב ראשונה?

ציפי לבני:

זה לא המקרה, זאת לא זכות סירוב ראשונה. יש לו זכות לרכוש במחיר שנקבע מראש. אתה לא תשתתף אם תדע שיש למישהו זכות סירוב ראשונה. לזכות הסירוב יש עדיפות, יש לזה ערך כלכלי.

חיים אורון:

אני רוצה להציע, שהוועדה תאשר את הענין רק באופציה השנייה של מכירה בבורסות.

צבי הנדל:

איפה הייתם כשמכרו לאייזנברג?

חיים אורון:

הייתי היחיד שהצביע נגד. ההצעה שלי נגד אין לה משמעות היום לגבי מה שהונח על השולחן.

סמדר אלחנני:

הממשלה מכרה אגרות חוב כי המשקיעים המוסדיים צריכים סחורה, הם צריכים להשקיע במשהו. היתה ספיגה מיותרת לחלוטין בתקופה כזאת של מיתון בעוד שהשוק משוע לשחורה טובה. כי"ל זו סחורה מצויינת בשביל משקיעים מוסדיים. לכן, הייתי מציעה, בסעיף 3 פסקה 2, למחוק את האות ו', כתוב: "בבורסות לניירות ערך", ואני מציעה לסייג זאת, רק הבורסה הישראלית. יש בעיה גדולה מאוד בשוק הישראלי של סחורה טובה. לכן צריך לכתוב, בבורסה לניירות ערך.

אופיר פינס-פז:

אני שותף לדעה של חבר הכנסת אורון. אנחנו בעד תהליכי הפרטה, אנחנו בעד המשך ההפרטה של כי"ל. אנחנו חושבים, שבהליך מהסוג הזה, מן הראוי להמשיך את המכירה בבורסה, משום שזה הגיוני וזו האופציה המועדפת.

יצחק כהן:

אני מסכים להעביר זאת לעובדים. אנחנו צריכים לבדוק את החוזה ולראות איך אפשר להעביר זאת לעובדים. אייזנברג, בתור הבעלים הפרטיים, השיקולים שלו הם להביא עובדים זרים, להביא עובדים מירדן וכל פעולה אשר תביא לרווחים. לגיטימי שאלו יהיו השיקולים. כבר היום יש לו עובדים זרים מרומניה. אין ספק שהוא ימשיך לעשות את השיקולים הכלכליים. אני חושב שאנחנו צריכים לדאוג לעובדים שגרים באזור. כימיקלים לישראל הם המחצבים הטבעיים שיש למדינה. אני לא יודע איזה מדינה מפריטה מחצבי טבע. אני חושב שיש להעביר זאת לעובדים באותם התנאים.

אשר לוי:

אני מייצג את עובדי כי"ל. כיום בידי משפחת אייזנברג מוחזקים 41.9% מהמניות. בתור אזרח מדינה ובתור אחד שדואג לציבור העובדים, מה שקורה כרגע הוא מצב שאנחנו עלולים לאבד את הידע שיש בחברה. יש סיפור עכשווי של הקמת מפעל בסין, שבגללו פיטרו את המנכ"ל הקודם שהתנגד.

ציפי לבני:

הוגשה בקשה לפי מניית הזהב, המדינה עדיין לא נתנה את הסכמתה.

אשר לוי:

בולטת המגמה של חיסול העובדים הוותיקים וקליטה של עובדים צעירים. החתמת עובדים חדשים על הסכמים אישיים. תפקידם של חברי הכנסת לדאוג לציבור העובדים הנאמן. יש אנשים העובדים 30-40 שנה במקום. לא ייתכן שיתר המניות יינתנו למשפחת אייזנברג, ואני לא רוצה לדבר על הכושר הניהולי שלה מבחינת ניהול החברה.

באתי להתריע בגין הבעיות. אני פונה לחברי הכנסת שמייצגים אותנו. היום עם 41.9% מהמניות הם עוסקים בחברה כעולה על רוחם.

אני פונה לציפי לבני, בנושא של תגמול עובדים בגין המכירה של 41.9% שנעשתה בשנת 1995. עד היום אנחנו נאבקים בדיונים, ועד לרגע זה העובדים לא קיבלו את המגיע להם.

ציפי לבני:

מחמת ההגינות לפחות, יש לומר, קיימתי דיונים עם העובדים שבסיומם הם נתבקשו להמתין. הם חתמו ואמרו בסדר.

אשר לוי:

העובדה היא, שאת הכסף לא קיבלנו עד עכשיו. לכן אני פונה לחברי הכנסת, אנא חשבו על 5,000 המשפחות.

חיים אורון:

יש אנשים כמוני, שמתנגדים להמשך המכירה למשפחה אלא רק בבורסה.

נסים דהן:

אני חייב לומר, שבשיחה מקדמית שהיתה לי עם ציפי לבני, הבנתי שהנושא של העובדים הוסדר, ואין בעיות עם העובדים. אני שומע כאן שהבעיות לא הוסדרו ויש חילוקי דעות בקרב העובדים. עומד כאן נציג העובדים ואומר דברים שונים ממה שנאמר לי. כנראה שהענין לא מוסדר בקרב העובדים עצמם.

אני חוזר על גישתנו ודעתנו, שכל עוד הנושא של העובדים לא מוסדר, אני מבקש להחזיר את הבקשה חזרה לממשלה. קודם שייסדרו עם העובדים מכיוון שהנושא של העובדים חשוב לנו מאוד. כשנדבר לגופו של ענין, ודאי שהעדיפות להנפיק את כ"ל בבורסה עדיפה הרבה יותר.

היו"ר מיכאל קליינר:

הדיון הוא כבר דיון שני בנושא. השאלה ההסטורית, אם היה צריך למכור נכסי מדינה בעבר הוכרעה.

צבי הנדל:

אולי צריך לעשות על כך ועדת בדיקה.

היו"ר מיכאל קליינר:

אני מניח שתוכל להציע הצעה כזו.

כבר עם 24% אייזנברג שלט בחברה. בישיבה הקודמת חשבתי, שאם הוא כבר מנהל את החברה, לפחות שיהיה לנו קצת כסף. אני בעד המשך התהליך. אני מסכים עם כל הנימוקים שהושמעו כאן, למה עדיף שהמכירה תהיה בבורסה, מטעמים של פיזור, מטעמים של החייאת הבורסה, ותחושת היא, שגם מבחינה כלכלית נצא נשכרים.

אני רוצה להבהיר את זכות הסירוב השניה. המילה זכות סירוב ראשונה מטעה. זכות סירוב ראשונה, שאני עושה משא ומתן עם אריסון, ואז יש אופציה לאייזנברג לומר, אם אריסון מוכן לשלם 10 מיליון דולר, גם אני משלם. זה לא המקרה. במקרה זה, לפני שרוצים למכור למאן שהוא בעסקה פרטית, אתה חייב לעבור מנגנון מסויים שהובטח לאייזנברג בחוזה והוא יכול לקנות במחיר מסויים, שזה הבורסה 90 יום אחורה. אם הבורסה בעלייה, אתה מניח שהמחיר שתקבל בבורסה יהיה יותר גדול מאשר המחיר של 90 יום אחורה. אם הבורסה בנחיתה, כמו שהיה המצב בפעם הקודמת, אתה יוצא מתוך הנחה, שאייזנברג יעשה חשבון, שיותר קל לו לרכוש בטפטוף מניות בבורסה אם הוא רוצה מאשר לקנות זאת במט"ח. בפועל הוא קונה, מכל מיני טעמים, כי בורסה היא לא תעודת ביטוח, ואם אתה מציף אותה בהרבה מאוד סחורה, אתה יכול להביא באופן זמני לירידת מחירים. כלומר, יכול להיות, שמבחינה כלכלית, אם נאמץ את ההצעה של חבר הכנסת אורון, המדינה תפסיד כסף. אין ביטחון.

כמובן שצריך לפתור את בעיית העובדים. אמרנו זאת בעבר ואנחנו אומרים זאת גם היום. במידת האפשר, כפרלמנט, הנושא הזה היה נושא שתמיד הקפדנו עליו. לכן, אני מבקש התייחסות לנושא העובדים. בהנחה שנושא העובדים הוסדר לשביעות רצוננו, השאלה היא, למה לא נלך לשיטת חבר הכנסת אורון? אם אפשר למכור בבורסה, למה זה לא עדיף?

ציפי לבני:

אני מניחה שאין מחלוקת שהמדינה צריכה לצאת מכי"ל. בדקתי את ההסטוריה, ונכתב, כי מה שמגן על אוצרות הטבע זה חוק זיכיון ים המלח ומניית הזהב. אני לא מוכנה להכנס לאופוזיציה להסביר למה לא בורסה, כי אני ביקשתי בורסה. אני חושבת שבורסה זה טוב. אני אשמח לפזר את המניות, רק ביקשתי שתי אופציות מהסיבות שהסברתי בפעם הקודמת. יש לי הזדמנות שנוצרה עכשיו, עם תשקיף שנמצא בתהליכי עבודה. בעבר, היה ניסיון לעשות הנפקה בינלאומית שבוטלה בגלל המחיר. ולכן, כללתי גם את האופציה הזו של הבורסה, כי אני רוצה ללכת עם התשקיף הזה שנמצא בהכנה. הסברתי גם בפעם הקודמת, יש לנו הזדמנות, שבו התשקיף נמצא בהכנה, אנחנו יכולים להכניס כמות מסוימת לתהליך הזה. אם התוצאה תהיה, שתהיה כמות מקסימלית ומעבר לזה המחיר יפגע במניה, או לחילופין יידחה מסיבות שלא תלויות בנו, מכל הסיבות האלה ביקשתי גם את האופציה השניה לגבי היתרה. מה שלא יהיה בתשקיף הזה, המשמעות היא, שזה ישאר בידי המדינה.

כרגע יש תשקיף שנמצא בעבודה, יש התחייבות לגביו, וזה תשקיף שגם העובדים אמורים לקבל ממנו.

אני נמצאים לאחר עסקה שבוצעה בשנת 1995, למכור את המניות לחברה לישראל. היה לה את בתי הזיקוק, את צים. שלוש שנים לאחר מכן חושבים על הריכוזיות במשק? כשאנחנו הולכים לבורסה, אני לא פותרת את הריכוזיות, השליטה היא בידי החברה לישראל. אני מקווה, מאמינה, מצפה ומתפללת שקופות הגמל באמת יהיו שם. ואם לא, אנחנו פותחים אולי אפשרות למאבקי שליטה בכי"ל.

ישבתי עם הוועדים, שביקשו לפני משורת הדין, על החלק האחרון לקבל גם מניות, ורצו להזכיר כל מיני דברים, ויש לי סיכום דיון שאמרתי להם, קחו את הזמן שלכם, אבל רק אל תאמרו שלא בוצעה המלאכה. ובכל זאת, למרות האמור לעיל, הם אומרים את מה שהם אומרים. אני לא מוכנה להסביר למה לא בורסה. אני רוצה בורסה, אני מוכנה לתת עדיפות לבורסה.

חיים אורון:

יש אפשרות שהחברה לישראל תכריח את הממשלה לעשות תשקיף?

ציפי לבני:

בוודאי. מעשית, לא משפטית. לכן אני מאוד רוצה ללכת לבורסה, אני רק מבקשת מהוועדה הנכבדה שתאפשר זאת. מה שהיו חייבים לעובדים בגין העבר, זה נמצא בתשקיף שכריכתו הוצגה בפעם הקודמת. ביחס לעתיד, ההחלטה היא, שהם יקבלו את התגמול המגיע להם כמו כל עובד של חברה ממשלתית. מעבר לזה, אני לא חושבת שמדינת ישראל יכולה או צריכה לתת חצי מיליארד דולר לעובדי כי"ל. מדינת ישראל רוצה לעשות זאת, שתיתן.

יצחק כהן:

אני רוצה להבטיח את עתידם באזור.

היו"ר מיכאל קליינר:

לדעתי יש כאן רוב גדול המאמין, שמכירה בבורסה תמנע את המצב שאייזנברג יתחזק. את לא יכולה לערוב לדרך השניה, שאייזנברג לא יממש את זכות הסירוב ויהיה בעד 60%. אני רואה שיש כאן רוב גדול בעד הגנה על העובדים, וכן גם נימוקים אחרים, שיש נכונות לאשר את הדרך של הבורסה. אם הדבר יכשל, אני מבין שאין מניעה חוקית לבוא אלינו שוב.

אברהם שוחט:

אני מבקש לדעת, איפה הסעיף שאומר שיש לו first refusal עד 100% מהמניות?
היתה לי תחושה שה-first refusal מוגבל עד 51% מהמניות.

ציפי לבני:

כל עוד המדינה מחזיקה 14% ממניות כ"ל. in the event that the government reduces its shareholding in the company below 28% by way of a sale to a private investor or group of private investors, the amount of any such sale will not exceed the greater of half the shareholding of the purchaser at that time, or 12.45% of the outstanding shares of the company. כלומר, אי אפשר למכור בחבילות יותר מאחוזים מסויימים.

the government will not sell any of such shares without first offering those shares to the purchaser (the "offer") at a price (the "sale price") equal to the average closing sale price for the ordinary shares of the company on the TASE for the ninety (90) day period preceding the date of

the offer.

אברהם שוחט:

יש סעיף שאומר, כל עוד הם מחזיקים 21%.

ציפי לבני:

הם מחזיקים לפחות 21%. יש להם 42%. ההגיון היה, שאם הם נשארים עם 10%, כלומר, הם מכרו ויצאו מכל העניין, אנחנו לא ממשיכים.

אברהם שוחט:

יש תנאים לממשלה, שפחות מ-14% אפשר להוציא חבילות.

דורון כהן:

כדי שתהיה זכות קדימה לחברה לישראל צריכים להתקיים שני תנאים מצטברים: האחד, שהחברה לישראל מחזיקה לפחות 21% מהמניות וזה מתקיים, והשני, שמדינת ישראל מחזיקה לפחות 14% וזה גם מתקיים.

אברהם שוחט:

האיום שהחברה לישראל לא תוציא תשקיף, זה בניגוד לרוח ההסכם. ממשלת ישראל צריכה לעמוד על כך, שההסכם יתקיים כרוחו. כשהיה צריך ללכת לבורסה באמריקה, הם הכינו תשקיף.

ציפי לבני:

יש לי טיוטת תשקיף ואני רוצה ללכת איתה לבורסה לא פחות מכל הנוכחים כאן בחדר. אני רק אומרת, שעל התשקיף הזה אני אוכל להלביש סכום מסויים לאחר שיגידו החתמים, ונדע מה המחיר.

היו"ר מיכאל קליינר:

בעצם, אם אני מבין נכון, מה שאתה אומר מסייע במובן מסויים ומבטל חששות במובן אחר. הוא אומר בעצם, אתה תמכור בבורסה בכל מחיר כדי לרדת עד 14%.

ציפי לבני:

14% הוא לא רלוונטי.

אביגיל זרביב:

כל עוד לחברה לישראל יש 21% מהמניות, עומדת לזכותה זכות הקדימה.

אברהם שוחט:

אני לא מדבר על הבורסה.

חיים אורון:

הוועדה אומרת, תמכרו רק בבורסה.

אברהם שוחט:

אני רוצה לומר, שהארגומנט שמכרו את כי"ל לפני 3-4 שנים, כשהיה לחברה לישראל את בתי הזיקוק וצ'ים, הוא בלתי רלוונטי לחלוטין. למה אני בעד ללכת לבורסה? תמיד היו טענות להפרטה, שהבורסה זקוקה לנכסים של החברות הממשלתיות כדי שתהיה שם סחורה. זה בדיוק המצב האידיאלי לבורסה שעולה עכשיו, ללכת לשם. יכול להיות שאי אפשר למכור הכל בבת אחת וצריך ללכת בפחות, ב-10% ו-15%. זה גם יביא אותנו למצב של שחרור מהמחויבות לתת לו first refusal על 14%.

היו"ר מיכאל קליינר:

ברגע שחבר הכנסת שוחט אמר שיש שני תנאים מצטברים, גם אני חשבת, בואו נלך לבורסה עד שנגיע ל-14%.

אברהם שוחט:

אני חושב שבכל מקרה צריך ללכת לבורסה עד הסוף.

היו"ר מיכאל קליינר:

הייתי אומר, שבשלב מסויים אפשר להציע את הדרך השניה, אם זה יותר ישתלם, בלי סכנה שאייזנברג יגדיל את האחזקות. אני מבין מהתיקון שאין אופציה כזאת לכן הוויכוח לא רלוונטי.

נסים דהן:

מה העניין עם 14%?

היו"ר מיכאל קליינר:

כל עוד לחברה לישראל יש 21% לפחות, כל אחוז שהממשלה רוצה למכור במכירה פרטית, היא צריכה קודם כל להציע לאייזנברג במחיר של בורסה.

לכן, ההצעה שאני מציע והרוב בוועדה תומך בה אומרת: היות ואם אני מוכר במכירה פרטית אני חייב להציע קודם כל לאייזנברג, מתוך שתי החלופות, אנחנו הולכים על החלופה של מכירה בבורסה.

יצחק כהן:

אני רוצה לדעת, האם ניתן להציע זאת לעובדים?

היו"ר מיכאל קליינר:

בכל מכירה פרטית, לאייזנברג יש זכות קדימה. האם את מוכנה לקבל את החלופה של רק בורסה?

ציפי לבני:

ראשית, ביקשתי את האופציה של הבורסה עם כל הכוונות והרצון ללכת עם התשקיף שנמצא כעת בחכנה ולפזר סחורה נוספת של כ"ל בבורסה.

עם כל העדיפות שתנוסח לתהליך הזה, כי ממילא יש לי את הכוונה לתת עדיפות לתהליך הזה, במידה שיכולת הקליטה של השוק ומסיבות אחרות שהן אובייקטיביות מבחינת מחיר וכדומה, או דחייה של התשקיף מעבר לפרק זמן, לא ניתן יהיה לשים את הסחורה או את כל הסחורה בבורסה, אני מבקשת מהוועדה את האפשרות למכור חבילות. אני לא יכולה לתת עדיפות לעובדים.

היו"ר מיכאל קליינר:

עומדות בפנינו שתי הצעות. הצעה אחת אומרת, אנחנו מאשרים את ההפרטה עם עדיפות גדולה מאוד לנושא הבורסה. אם רשות החברות תגיע למסקנה, שאי אפשר להפריט בבורסה, ניתן לה את האפשרות למכור בחבילות. אני תומך בהצעה של ציפי לבני, יש לי אמון מלא בציפי. חזקה עלי, כשציפי לבני אומרת, אני גם רוצה בבורסה, אני נותן לה אמון. אני תומך בעקרון של בורסה. מה יקרה אם לא תהיה בורסה?

אברהם שוחט:

חוזרים לוועדה.

יצחק כהן:

אני מבקש התייעצות סיעתית.

היו"ר מיכאל קליינר:

חבר הכנסת יצחק כהן מבקש התייעצות סיעתית. אני מודה לכולם, הישיבה נעולה.

הישיבה ננעלה בשעה 15:00.